అశోక్ కుమార్ సేథీ ఘాల్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్.

స్టేట్ ఆఫ్ ఎమ్. పి. మరియు ఇంకొకరు

ఫిబ్రవరి 19, 1996

[కె. రామస్వామి మరియు జి. బి. పట్ నాయక్, న్యాయమూర్తులు.]

సెక్షన్ 275/ సెక్షన్ 18, 20, 54 - సేకరించిన భూమికి నష్టపరిహారం – అప్పీలుదారులు మరియు ప్రతివాదులకు 2/3, 1/3 వాటా చెల్లించాలని సూచించిన రిఫరెన్స్ కోర్టు – అప్పీలుదారులు మరియు ప్రతివాదులు 50% వాటాకు అర్హులని హైకోర్టు తీర్పు – వీలునామా ప్రకారం అప్పీలుదారుల కు 2/3 వాటాకు మరియు ప్రతివాదులకు 1/3 వాటాకు అర్హత ఉంటుంది - సివిల్ కోర్టు మంజూరు చేసిన వీలునామా ధృవపత్రం - తగిన ప్రొసీడింగ్స్ లలో రద్దు చేయకపోతే పార్టీలపై నిశ్చయాత్మక మరియు కట్టుబడి ఉంటుంది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నంబరు 4258/1996.

ఎఫ్. ఎ. నం. 24/1978 లో మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు ఇచ్చిన 2.2.90 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి.

బి. ఎస్. బంతియా మరియు జి. ప్రకాశ్ అప్పీలుదారుల తరుపున.

సుశీల్ కుమార్ జైన్ మరియు శ్రీమతి ప్రతిభా జైన్ ప్రతివాదుల తరుపున .

కోర్టు ఈ క్రింది ఉత్తర్వులను వెలువరించింది :

అనుమతి మంజూరు చేశారు .

ఇరు పక్షాల గౌరవ న్యాయవాదులను విన్నాము.

ప్రతివాది తల్లి గ్యాన్ బాయి 1964 మార్చి 20న రూప్ స్వరూప్ కు అనుకూలంగా వీలునామా రాసింది . ఆమె మరణానంతరం 1965 ఏప్రిల్ 16న వీలునామా ధృవపత్రం పొందారు . ప్రభుత్వం 57 బిగాల భూమిని సేకరించింది మరియు 1965 మే 28 నాటి

అవార్డు ద్వారా పరిహారాన్ని నిర్ణయించింది మరియు రిఫరెన్స్ కోర్టు అప్పీలుదారులకు మరియు ప్రతివాదులకు వరుసగా 2/3 మరియు 1 / 3 వ వాటాను చెల్లించాలని ఆదేశించింది.

ఎఫ్. ఏ. 24/78 లో మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు గ్వాలియర్ బెంచ్ 1990 ఫిబ్రవరి 2న ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల ప్రకారం అప్పీలుదారులు మరియు ప్రతివాదులు చెరో 50% వాటాకు అర్హులని హైకోర్టు నిర్ణయించింది .

ప్రశ్న ఏమిటంటే : ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది శ్రీ ఎస్. కె. జైన్ మద్దతు ఇవ్వాలనుకుంటున్న హైకోర్టు అభిప్రాయం చట్టపరంగా సరైనదేనా? ఆయన ప్రకారం , భూసేకరణ చట్టం , 1894 లోని సెక్షన్ 18 ప్రకారం ఆయా పక్షాలకు ఎంత వాటా ఇవ్వాలనే అంశాన్ని పరిశీలించే హక్కు కోర్టుకు ఉంది. ఈ విషయం వివాదంలో ఉన్నప్పుడు సెక్షన్ 30 కింద రిఫరెన్స్ కోర్టు లేదా సెక్షన్ 54 కింద హైకోర్టు ప్రొసీడింగ్స్ లోకి వెళ్లి చెరో పక్షానికి 50% వాటాను నేరుగా చెల్లించవచ్చు . కాబట్టి హైకోర్టు అభిప్రాయం సరైనదే . ఈ వాదనలో మాకు బలం కనిపించడం లేదు .

భారత వారసత్వ చట్టం 1925లోని సెక్షన్ 275 ఇలా ఉంది :

> "275. – వీలునామా ధృవపత్రం లేదా వ్యవహారణాధికార పత్రం కోసం దరఖాస్తు , ఇకపై అందించిన పద్ధతిలో చేయబడి , ధృవీకరించబడితే , వీలునామా ధృవపత్రం లేదా వ్యవహారణ మంజూరుకు అధికారం ఇచ్చే ప్రయోజనం కోసం నిశ్చయాత్మకమైనదిగా ఉంటుంది ; మరియు న్యాయస్థానంను మోసం ద్వారా పొందినట్లయితే మంజూరును ఉపసంహరించుకునే చర్య ద్వారా తప్ప , తన మరణ సమయంలో వీలునామాదారు లేదా వీలునామా రాయని అతనుకు జిల్లాలో స్థిరమైన నివాస స్థలం లేదా ఆస్తి లేదని మాత్రమే కారణంతో అటువంటి మంజూరును అభిశంసించరాదు ."

అందువలన , సమర్థవంతమైన సివిల్ కోర్టు మంజూరు చేసిన వీలునామా ధృవపత్రం నిర్ణయాత్మకంగా ఉంటుందని మరియు తగిన ప్రొసీడింగ్స్ లో వీలునామా ధృవపత్రం ను సక్రమంగా ఉపసంహరించుకునే వరకు అన్ని పక్షాలను కట్టుబడి చేస్తుందని చూడవచ్చు . అందువల్ల , చట్టం ప్రకారం అందించిన పద్ధతిలో వీలునామా ధృవపత్రం ను

అభిశంసించడానికి పార్టీలకు అవకాశం ఉంటుంది. కానీ అది జరగనంత కాలం వాటాలు వీలునామా ధృవపత్రం కు కట్టుబడి ఉండాలి. అప్పీలుదారుల హక్కు 2/3 వాటా మరియు ప్రతివాదుల హక్కు 1/3 వాటా అని వీలునామా సూచిస్తుంది. అందువల్ల, ఆదేశాలు సూచించిన పద్ధతిలో మొత్తాన్ని చెల్లించాలని ఆదేశించడంలో హైకోర్టు మరియు సివిల్ కోర్టు సరైనవి కావు.

తదనుగుణంగా అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది. ఏదేమైనా, ఈ ఉత్తర్వు ప్రతివాదులు చట్టం ప్రకారం అందుబాటులో ఉండే తగిన చర్యలను ప్రారంభించడానికి నిరోధించదు. ఖర్చులు లేవు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.